

GLEDALIŠKI LIST

Narodnega gledališča v Ljubljani

1942-XX--43-XXI

DRAMA

9

AVGUST STRINDBERG

OČE

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

1942-XX./43-XXI.

DRAMA

Štev. 9

A. STRINDBERG;

OČE

PREMIERA 17. DECEMBRA 1942-XXI

August Strindberg:

„Oče“

Samo majhen, bežen in enostranski pogled skozi komaj s šivanko predrto luknjico v snovanje velikega Šveda.

»Analizo o Shakespearovih dramah lahko napišemo v dveh velikih zvezkih, toda o Zolájevih knjigah ne moremo spisati nobene knjige, ker je nepregleden. Niti Nemec ni mogel do zdaj prešteti njegovih figur. V tridesetih letih sem prebral vse njegove romane, nekatere po večkrat; če bi moral pa na splošno spregovoriti o njih, bi se mi zapletal jezik in bi kvečjemu lahko izjeljal o razmetanih vtiskih in prizorih. Ne vidim ne začetka, ne konca. Človek se mora le čuditi, da je eno samo človeško življenje zadoščalo za spisanje več tisoč tiskanih strani. In Zolá je umrl 63 let star. Vprašam se tudi, kdaj in kje je ta samotar videl vse te prizore in osebe, ki jih je opisoval, tako živo opisoval, kakor da je bil vse sam doživel? Njegovo življenje je bilo enostavno, banalno, vsakdanje brez pretresljivih dogodkov. In vendar nam je prikazal vso svojo dobo, pol stoletja, od 1850 do 1900; zdaj v velikih panoramah, zdaj v ljubkih miniaturah. Bil je pravi »pisoči medij«, sinteza raziskovalca, misleca, umetnika. Bil je pesnik svojega časa: o tem ni dvoma.«

Te besede, ki jih je Strindberg napisal v svoji »Modri knjigi« (I. zvezek) o naturalistu Zoláju, bi v marsičem lahko obrnil nase. Tudi Strindberg je spisal tisoče in tisoče pol: preko 60 najraznovrstnejših gledaliških del, zgodovinskih dram, naturalističnih iger,

simboličnih prikazov in pravljič, več obsežnih romanov, nešteto novel, pet zajetnih zvezkov avtobiografije, nekaj zbirk pesmi, pet debelih zvezkov znanstvenih spisov, mnogo snopičev pisem itd. In tudi ta mož je umrl v 63. letu (1849—1912).

Ni ga skoraj področja, v katerem bi ta neutrudljivi delavec in gigant duha ne bil doma. Vsevidec in vseznalec! Kot dramatik, romanopisec, novelist, znanstvenik in filozof, je načel vsa življenjska vprašanja, se poglobljal v najbolj preproste in najbolj drzne življenjske nazore, ter jih skušal uravnovesiti s svojo globoko, intuitivno, močno čustveno notranjostjo. Njegove misli so se na gosto in sunkoma utrinjale kakor iskre iz žareče lave bruhajočega ognjenika. Spočetka strasten in neugnan pobornik naturalizma, je v poznejši dobi postal simbolist, končno pa se približal Maeterlincku in se zasanjal v metafizična razglabljanja. Generacija tik po svetovni vojni pa ga je proglasila za najnovodobnejšega strujarja ter ga skoro v isti sapi z Wedeckindom prištevala celo med ekspressioniste.

Strindberg štiridesetih let je svetovno zaslovel predvsem kot dramatik naturalističnih tragedij: Oče, Kameradi, Gospodična Julija, Smrtni ples. V teh delih obravnava zakonsko življenje, odnose med možem in ženo in nam nazorno in z neoporečno dramsko tehniko prikazuje borbo dveh spolov, borbo za nadvlado moža nad ženo in obratno. V zakonu silno zagrenjen — bil je trikrat poročen in trikrat ločen — je začel gledati v ženi demona in ne zakonskega tovariša. Poseben in najbolj značilen poudarek medsebojnega trenja, vse usodne posledice družinskih razprtij in nesoglasij, so najnazornejše in globoko psihološko utemeljene, prikazane v »Očetu«. Zgodba »Očeta« je zunanje vsebinsko skoro brezpomembna in se ne povzpne preko običajnega časopisnega poročila.

Ritmojster in njegova žena Lavra, med katerima je že davno ugasnil prvi plamen ljubezni, sta si v laseh zaradi vzgoje svoje hčerke Berte. Lavra hoče za vsako ceno zmagati, nobeno sredstvo ji ni prepodlo. V ritmojstru vzbudi sum, da on sploh ne more vedeti, če je v resnici — oče svojega otroka. Lavra s svojo dvoлично igro ta sum možu podpihuje v toliki meri, da živčno razrvani in zrahljani mož končno podleže. Zmagala je žena, njena demonska volja!

Takole povedana zgodba je res vsakdanja in običajna, ki se v različnih variantah dogajajo sleherni dan.

Toda to delo je mnogo bolj komplicirano in ga ne gre soditi in ceniti zgolj po fabuli. Moč te žaloigre je v neizprosno logičnem zapletu in razpletu posameznih prizorov, v globokih duševnih pretresih in skritih, podzavestnih nagonih obeh zakonov, zlasti v ženi. Ni to samo registrirana dogodivščina, temveč duhovna in duševna borba, boj živčnega sistema dveh spolov, dveh naziranj, ki niso programi, ampak življenjske resnice, ki po znanih in neznanih zakonih neusmiljeno zahtevajo usodnih žrtev. Spolni boj krvi, ki sili misliti in nas pretresa, da se vzdignemo in pogledamo vase. V tem je sila in umetniška upravičenost Strindbergovega naturalizma, ki ni golo posnemanje in slikanje naravnih, vsakdanjih dogodkov, temveč rezultat bogatih izkušenj, gledanih skozi pesnikov temperament.

Nemara je imel Strindberg zaradi svojih trpkih izkušenj res nekoliko pretirano slabo mnenje o ženskah, ko je zapisal:

»Ženska je ustvarjena iz ukrivljenega rebra; če hočemo ukrivljeno rebro zravovati, se zlomi; če ga pustimo, se ukrivi še bolj. Torej roke proč! Samo »bežati«, je bila Napoleonova taktika, ali pa vsaj prekinitij kontakt in se ne meniti z njimi... Mož ljubi, žena sovraži; mož daje, žena jemlje. Če hoče pokazati žena možu razumsko nadrejenost, je zmožna lopovščine. Ko dobi žena prve mlečne zobe, se ne uči govoriti, temveč takoj lagati; kajti govor in laž pomenita zanj isto. Vse to ve sleherni možki, ki je bil oženjen. Toda vljudnost in njegova nečimurnost ga silita k molku. Češče molči tudi zavoljo otrok. Mnogo mož pa molči iz strahu, da bi jih ne smatrali za sovražnike žensk. Bojijo se...« (»Modra knjiga« I. del.)

In vendar bi bilo zgrešeno smatrati Strindberga za neizprosnega sovražnika žensk, kar se krivo trdi o tem geniju. Nasprotno, prav rad jih je moral imeti, sicer bi jih ne bil tako pregledal in spoznal; čeprav je morda podzavestno nekoliko pretiraval. Sam se izpove: »Ženska je, kar je. Toda jaz sem vedno ljubil žensko in imel z njo otroke. Kdor me ima za sovražnika žensk, je bedak, lažnjivec, revšče ali vse hkrati.«

Strindberg je v »Očetu« dramatsko prikazal nešteto teh podobnih misli, jih z virtuožno tehniko ugnetal v prizore in dejanja, ter

med drugim tudi povedal, da je prazna, puhla glava zmožna večjih lopovščin in sovraštva od praznega srca.

Krstna predstava »Očeta« je bila v Kopenhagenu, 14. novembra 1887. Prva švedska uprizoritev v Stockholmu 12. januarja 1888. Igro so tedaj uprizorili le osemkrat. V »Intimnem gledališču«, ki ga je ustanovil Strindberg ter je postal poleg vsega ogromnega dela tudi naravnost skrupolozen režiser (glej: »Pisma Intimnemu gledališču«) pa je doživel žalogira leta 1908. prodoren uspeh. »Očeta« so igrali — 77 krat.

J. Kovič:

Avgust Strindberg

Švedski pisatelj Avgust Strindberg je bil rojen 22. januarja 1849 v Stockholmu in umrl 1912. Prvotno je bil učitelj, potem je študiral medicino, nato obiskoval dramsko šolo, katere ni dovršil in se je potem zopet posvetil znanosti. Ko je občinstvo odklonilo njegovo dramo »Mojster Olaf«, je bil zelo potrtn in razočaran ter je napisal trpko sliko iz umetniškega življenja »Rdeča soba«, s katero je položil prve temelje realistično-naturalistični smeri na Švedskem. Delo je izzvalo vihar oborčenja. Pisatelj je odgovoril nato s trpko-zlobno satiro »Nova država«. Njej so sledile v naglem tempu igre »Gospa Margit«, »Srečni Peter« in mnogo satiričnih pesmi.

V prvi dobi njegovega pesniškega delovanja sta mu bila ženska in ljubezen osrednji sili vsega življenja. V drugi dobi, potem ko je leta 1883. prepotoval Evropo, slika žensko kot mučilko moža, aristokratska kultura se mu zazdi pogrešena in v tej dobi napiše najbolj značilne igre »Kameradi«, »Gospodična Julija« in dramo »Oče«, ki je izšla leta 1889. z Zolájevim predgovorom. Sem spada tudi njegov slaven roman »Sin dekle«, v katerem slika in tolmači lastno življenje.

Prvotno je bil goreč zagovornik enakosti, toda pod Nietzschejevim vplivom se je kaj hitro navdušil za kult nadčloveka (»Ob odprtem morju« in dr.). Baval se je s kemijo in alkimijo (»Natisnjeno in nenatisnjeno«, »Antibarbarus«) in iz te dobe izvirajo psihološko zamotani spisi »Bedakova izpoved« (izšla tudi v slovenščini leta 1921. v prevodu Fr. Albrechta), »Inferno«, »Legende« ter drame »V Damask«, »Pred višjo pravico« in dr.

Kakor je Strindberg prej neusmiljeno sodil in obsojal svojo okolico, tako se je potem obrnil proti sebi samemu in je začel brezobzirno odkrivati in kritikovati svoje lastno življenje, mučno mladost, kipeča mlada leta v uboštvu, obup in bojevitost moške dobe, oslabeledost starajočega se moža in vse, kar povzroča tragedijo čustvenega človeka.

Niti v prvi dobi, ko je bil izrazito čustven, niti v drugi, ko je postal nekaj inteligent-aristokrat, ni našel tiste rešitve življenjskih vprašanj, ki bi ga mogla zadovoljiti. Zatekel se je k mistiki. Spisal je zgodovinske drame »Gustav Wasa«, »Erik XII.«, »Gustav Adolf II.«, »Kristina«, »Karel XII.«, »Gustav III.« in dr. V vseh propoveduje, da vladajo svet neke višje sile, katerih nam s čuti ni moči doumeti.

V poznejših letih postane bivši naturalist popoln romantik (»Advent« in pasijonska igra »Velika noč«, katero je prevel C. Debevec leta 1934.). Sem spadajo tudi »Pravljice«, »Osameli« in »Zgodovinske miniature«.

Strindberg je bil brezobziren in bojevit duh ter oster napadalec, zato je imel več nasprotnikov in več hudih sovražnikov kot jih je mogla prenašati njegova preobčutljiva narava. Gre mu pa neoporečna zasluga, da si je pridobil v modernem švedskem slovstvu pri preporodu in obnovi jezika prvo mesto.

Klabund piše v svoji »Literarni zgodovini«:

Av gust Strindberg bu di zas pance iz sanj prav nemilo. Gori! Gori! kriči. Sam gorim! Sam gorim! In gori kot oni izmed prvih kristjanov na neronskih vrtovih: živa plamenica. Njegova vest je kot potresomer: občutljiva je za sleherni najmanjši sunek. Ne boleha in trpi samo zaradi samega sebe: trpi zaradi človeštva, zaradi Boga, hudiča, ženske, protoplazme, praelice. Nihče ni tako orisal muke skupnega življenja, nujnega skupnega življenja moža in žene kot on, žaloigro malenkosti in majhnosti (»Smrti ples«). Kot jetniki, prikovani drug k drugemu, se pojavljajo v življenju (»Advent«, »Sonata strahov«). Strahovi so vsi ljudje, nad katerimi od časa do časa vzcete resnični, pravi človek kot cvetka, ki jo zaduši smradljivo ozračje. Na vseh lebdi temotna krivda, ki so jo kot bolezen

podedovali ali pa se je nalezli: skopost, zlobnost, gospodovalnost (Starec v »Sonati strahov«), hotljivost (»Gospodična Julija«). Šel je na božjo pot v Damask: oni, ki je bil некоč v dvomih, se nauči spet verovati. Spiše »Inferno«. Njegova najbolj dovršena umetnina je »Sanjska igra«, v kateri prihaja Indrova hčerka z neba, da bi zasanjala, zaživela mukepolno življenje, ki je usojeno ženski: izmed neštetihi sanjskih iger v svetovnem slovstvu je ta najlepša.«

*

Naša Drama je uprizorila tale Strindbergova dela:

V sezoni 1919/20 »Oče« (z Borštnikom), nadalje »Smrtni ples« (I. in II. del), v sezoni 1921/22 »Oče« (s Skrbniškom), nadalje »Sonata strahov«, »Nevesta s krono«, »Gospodična Julija«, »Labodka« in »Pelikan«.

Fr. L.:

Avto in pešci

Moj znnec Milan ima ženo in psička, toda avta nima. Zato smo hodili peš na nedeljske izlete, namreč Milan, žena in psiček in jaz.

Vse ceste so bile polne izletnikov, avtov, koles in prahu. Meščani so hiteli v naravo, da bi se naužili svežega zraka in se odpočili od vsakdanjih skrbi: mlajše damice so ogledovale in presojale obleke svojih sovrstnic, starejše so opravljale na debelo, mlajši gospodje so se ozirali po mlajših damah, starejši pa po krčmah. Narava človeka ozdravi.

Kar se pripodi za nami čreda kolesarjev, ki so tako brzeli mimo nas kot bi imeli dvojna pljuča in vsak pol tucata src. Psička Dakija bi kmalu povozili, za las je manjkalo.

»To so divjaki, Daki! Le zalajaj za njimi! Saj enega poznam. Mu že jutri v mestu povem svoje mnenje. Sploh pa, kako je mogoče, da je ob nedeljah dovoljeno kolesariti? Oblast bi morala to prepovedati!«

Tako je Milan modroval in se hudoval, žena mu je pritrdjevala, jaz tudi, Daki pa je molčal in se po svoje zabaval.

Zdajci pridrvi avto, kar švignil je mimo nas. Gost oblak prahu in precej smradu je ostalo za njim.

Milan se je razjezil:

Teh avtov pa danes ne bo konec. Kaj imamo od narave, ko ti

jo pa skušajo na vse načine onesnažiti. In veš, kdo se je vozil? Pomisli, kakšen slepar! Pred tremi leti je vstopil v podjetje, lani je postal že solastnik, letos pa je pognal kompanjona v kriminal, sam se pa razširil po tovarni kot lastnik podjetja. E, naši trgovci niso solidni. Seveda se sedaj vozi z avtom, posebno ob nedeljah, da ga ljudje občudujejo! Prokleti prah! Za avte bi jaz izdal naredbo, da ob nedeljah ne smejo voziti ali pa samo 30—40 km na uro, posebno po izletniških cestah.«

Gospa je molčala, jaz tudi, Daki pa se je zabaval po svoje.

Milan se tedaj zadere nad ženo:

»In ti si na vse to tiho? Ti je mogoče celo všeč? Prah, smrad in ta slepar, to te gotovo zelo zabava?«

Še preden je žena utegnila odgovoriti, švigne mimo nas motociklist, znani dirkač. Daki jo je ubral na njivo. Tudi nas troje je nehote zaneslo malo v stran. Milan je pobledelel, nato pa začel pridigovati izletnikom pred nami in za nami:

»Nič se ne bojte, naznanim ga, saj ga poznam! Vi pojdete pa za pričo! To je surovina, da mu ga ni para. To je nezaslišano, ubogega Dakija bi kmalu povozil! Poglejte še zdaj si revež ne upa na cesto, tam na njivi se trese! Daki, nič se ne boj, ta razbojnik bo plačal kazen, da bo črn... In tebi, to ni nič? Ti je mogoče celo v zabavo? Kaj ima človek od narave, če ima tako ženo?«

Toda žena je molčala, jaz tudi, Daki pa je na travniku našel družbo in se zabaval po svoje.

Mimo nas so drveli kolesarji, motorji, avti in puščali za seboj toliko prahu in smradu, da nikoli tega. Zavijemo jo tedaj na prijazno stezo, ki nas je vodila skozi temen in zaraščen gozd. Tu smo se res oddahnili. Milan je postal dobre volje, gospa tudi, jaz tudi, celo Daki se je hotel smehljati, kar pa se mu ni posrečilo...

V prijazni krčmi smo splaknili prah, občudovali naravo in našega izleta je bilo konec šele v mestni kavarni.

*

Ni minulo dobrega pol leta, kar me v mestni okolici dohiti avto in ko hočem stopiti v stran, se avto ustavi, vratca se odpro in znani glas me povabi, naj prisedem. In res ubogam.

Žil je moj znanec Milan. Prav vesela in podučljiva vožnja je bila to. Srečavali smo avte, kolesarje in pešce. Ko hočem Milana vpra-

šati, kdaj se je naučil voziti avto, krikne tik nas ob cesti preplašena ženska in potegne svojega otroka k sebi ter ga tako reši gotove smrti pod kolesi.

Milan pa je modroval:

»Nič hudega, le ne se bati! Vidiš, tako je, če ženske ne pazijo na otroke. Klepetati seveda ne pozabijo! Tako mater bi najrajši naznanil oblasti.«

V tem trenutku smo dohiteli družbo kolesarjev in meni se je nekaj tako zazdelo, da sem se ozrl nazaj. Na cesti se je pobiral eden izmed kolesarjev, ostali pa so z rokami žugali za nama.

Kmalu nato sva povozila par kokoši, kar so pričali obrazi in roke vaščanov, ko sem se ozrl. Milan je ugotovil:

»Kokoši naj bodo v kurniku, ne pa na cesti. Voznik ne more paziti na vse! In tudi naši ljudje se ne znajo kretati po cestah. Vse hodi kot v starih časih! Kako pa naj se potem razvija avtomobilski promet?!«

Pri teh besedah je planilo iz neke veže proti nama ščene in naju hotelo oblatati. Toda ni bilo slišati lajanja, pač pa je pod vozom nekaj zahreščalo. Meni se je nekaj zazdelo, Milan pa je mirno in športno ugotovil:

»Psi naj bodo privezani!«

Ko sem ga vprašal, zakaj nima žene s seboj, mi je odgovoril:

»Veš, zdaj se šele učim voziti, ona pa je tako boječa, saj jo poznaš! Saj že tretji dan vozim, česa se ji je bati?! Prihodnji teden te že povabim na kako daljšo turo. Danes sem te vzel na voz samo kot obtežilo za voz, da ga preveč ne meče!«

Meni so se ježili lasje, kar sem jih tedaj še imel na glavi.

Srečali smo velik avto... in nato sem prišel k zavesti šele v neki podeželski garaži.

Milan je rohnal, avto se je kislilo in klavirno držal, jaz pa sem jo ubral na postajo in se z vlakom srečno pripeljal v mesto.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani. Predstavniki:
Oton Zupančič. Urednik: Fr. Lipah. Za upravo: Ivan Jerman Tiskarna
Makso Hrovatin. Vsi v Ljubljani.

Padre

TRAGEDIA IN TRE ATTI DI **A. STRINDBERG**

Regia: **JOŽE KO**

Capitano di cavalleria	P. Kovič
Lavra, sua moglie	Gabrijelčič
Berta, loro figlia	Simčič
Dott. Östermark	Košič
Pastore	Gorinšek
Nutrice	Kralj
Nöjd	Potokar

Tempo: presente

Il fatto si svolge in paese presso Stockholm

Riposo dopo il atto secondo

La cassa si apre alle ore 16   Inizio della rappresentazione alle ore 18
Fine dello spettacolo alle ore 18:30

Platea:	I. fila	Lit. 18'—
	II.-III. "	" 16'—
	IV.-VI. "	" 14'—
	VII.-IX. "	" 14'—
	X.-XI. "	" 12'—
	XII.-XIII. "	" 10'—
Balcone:	I. "	" 12'—
	II. "	" 10'—
Palchi: platea (4 persone)		" 64'—
	I. piano	" 72'—

	balcone (4 persone)	Lit. 44'—
Posti aggiunti nei palchi:		
	platea	" 14'—
	I. piano	" 14'—
	balcone	" 10'—
Galleria I. fila		" 6'—
	II. "	" 5'—
	III. "	" 1'—
Ingresso in galleria		" 2'—
Ingresso per gli studenti		"

I biglietti si vendono alla cassa del Teatro dell'Opera dalle 10.30 alle 12.30 e dalle 18.30 alle 20.30, e alla cassa del Teatro di prosa mezz'ora prima dell'inizio delle rappresentazioni.
Le tasse sono comprese nel prezzo dei biglietti.

Oče

ŽALOIGRA V TREH DEJANJIH. SPISAL: **A. STRINDBERG**

Režiser: **JOŽE KOVIČ**

Ritmojster	P. Kovič
Lavra, njegova žena	Gabrijelčičeva
Berta, njuna hči	Simčičeva
Dr. Östermark	Košič
Pastor	Gorinšek
Dojilja	Kraljeva
Nöjd	Potokar

Čas: sedanjost

Dogaja se na deželi v bližini Stockholma

Odmor po drugim dejanjem

Blagajna se odpre ob 16

Začetek ob 16.30

Konec ob 18.30

Sedeži:		Lože balkonske (4 osebe)		Lit.	44.-
Sedeži I. vrste		Dodatni ložni sedeži: v parterju		"	14.-
" II.-III. vrste		v I. redu		"	14.-
" IV.-VI. "		balkonski		"	10.-
" VII.-IX. "		Galerija: Sedeži I. vrste		"	7.-
" X.-XI. "		" II. "		"	6.-
" XII.-XIII. "		" III. "		"	5.-
Kon: Sedeži I. vrste		Galerijsko stojišče		"	1 50
" II. "		Dijaško		"	2.-
v parterju (4 osebe)					
v I. redu (4 osebe)					
Lit.		18.-			
		16.-			
		14.-			
		14.-			
		12.-			
		10.-			
		12.-			
		10.-			
		64.-			
		72.-			

Blagajnice so v predprodaji pri dnevni blagajni v opernem gledališču od 10.30 do 12.30 in od 17. in pri blagajni v drami pol ure pred pričetkom predstave. Takse so vračunane.

